

Farul Creștin

„Voi sunteți lumina lumii”. Matei 5:14.

Anul VI. No. 22

Redacția și administrația: Arad, Strada Fabricii, No. 20.
Apare în fiecare Sâmbătă

Sâmbătă,
4 Iunie 1938

8 IUNIE

ZIUA REGELUI, ZIUA TINERETULUI

De L. L. Sezonov

Educația tineretului stă pe inima Regelui nostru. Această zi amintește începutul domniei M. Sale și e ziua tineretului român, care este strâns în puternica organizație a străjeriei.

Străjeria e născută din îndemnul și dragostea regală, e o mișcare cu mare avânt, care are de scop să crească un tineret sănătos trupește, bogat sufletește și strâns în simțirea românească. Străjeria de astăzi, este chezașia sigură a unei Românii rodnice de mâine.

Legea de organizare a „Străjii Țării”, din 8 Oct. 1937, prevede că străjeria, adică educația morală, religioasă, socială, națională și fizică, este obligatorie pentru toți tinerii de ambele sexe: băieții dela 7 la 18 ani și fetele dela 7 la 21 ani.

Straja Țării, scrie D. Ștefiu, comandantul ei, nu vine să înlocuiască nimic, nu se substituie unei instituții existente și nu prejudiciază bunul mers al niciunui așezământ. Ea vine numai cu cimentul de frățietate și armonie, care să lege într'un tot dinamic, tot ceea ce formează temelia vieții de stat.

Opt Iunie! Ziua cea mare a străjeriei, a tineretului. E ziua cea solemnă, când întreaga suflare aduce jertfă de recunoștință, iubire, cre-

dință și muncă pentru Marele Străjer. 8 Iunie este ziua începuturilor și avânturilor noi pentru Neam și Rege. Intregirea țării a făcut-o ge-

nerația dinaintea noastră. Iar întărirea și dezvoltarea României Mari, trebuie să se facă generațiile de străjeri, copiii și tinerii din timpurile noastre.

În cuvântarea dela 8 Iunie, 1937, M. Sa Regele Carol al II-lea, a spus următoarele: „Către tineretul Țării Mele, în această zi în care el este sărbătorit și în care sunt și Eu sărbătorit, se îndreaptă gândul Meu plin de dragoste, de pricepere și de speranță. Avântul tineresc este simbolul progresului, este îndemnul pentru îndeplinirile de mâine, iată de ce, în orice clipă Eu sunt alături de voi. Urmând fără șovăire un program frumos de disciplină și de dezvoltare națională a României, Eu, Suveranul vostru și Comandantul tineretului român, pun toate nădejdirile mele în voi și vă zic din toată

M. S. Regele Carol al II-lea, Marele Străjer

inima: „Sănătate!”
Toți credincioșii bapțiști vor sărbători ziua de 8 Iunie, rugându-se pentru M. S. Regele Carol al II-lea.

Farul Creștin

Revistă religioasă

Anul VI. No. 22 4 Iunie 1938
Apare în fiecare Sâmbătă

Abonamentul:
Pe an 100 lei, pe 6 luni 50 lei.
În străinătate dublu.

**Nu se primesc abonamente
decât cu trimiterea banilor
înainte.**

Apare sub îngrijirea unui comitet.

Redacția și Administrația:
Arad, Str. Fabricii 20.
Telefon 24,62 Arad
Adresa telegrafică: FARUL Arad
Cășter: N. Oncu, Arad, Str. Blanduziei 4

DELA REDACȚIE

Cu acest număr al FARULUI am expediat și no. 3 din MANA ZILNICĂ, a celor cari au abonat-o pe un an întreg. Frații cari doresc să se reaboneze pe a doua jumătate a anului, să trimită la redacție 8 lei și le vom trimite no. 3 și 4 din MANA. Cei cari au fost abonați numai pe jumătate de an, nu mai primesc no. 3 din MANA.

Tot odată amintim fraților, abonați pe jumătate de an la FARUL, că la 1 Iulie le expiră abonamentul. Suntem foarte bucurosi de sprijinul pe care l-au dat și ni-l dau frații la facerea abonamentelor. Prin aceasta ajută și sprijinesc lucrarea lui Dumnezeu. Din nou se deschide o ușă spre o posibilitate de a ajuta lucrul Domnului, prin reabonarea la FARUL și prin facerea de noi abonamente. Dumnezeu va binecuvânta însuși orice faptă făcută spre lățirea Impărăției Lui.

Cântările Slonului

Cu peste 650 de cântări și legată bine, se găsește de vânzare cu 50 lei bucata.

Celce comandă dela 10 bucăți în sus, primesc un rabat de 20 la sută.

Cereți-o cu ramburs dela
**Depozitul de Literatură
Creștină,**

Arad, Strada Fabricii No. 20.

ȘEDINȚELE COMITETULUI UNIUNII BAPTISTE

În 21—23 Mai, a. c. s'au ținut ședințele nouilor reprezentanți ai Uniunii Baptiste, aleși în această iarnă, de diferitele organizații baptiste.

Statutul Uniunii Baptiste prevede că, tot la doi ani, frații aleg la ei acasă, pe membrii comitetului țăresc în proporție de unul la o mie. În toamna anului trecut, s'au împlinit doi ani dela ultima dată când au fost aleși membrii în comitetul țăresc. Biroul Uniunii a trimis atunci o scrisoare tuturor organizațiilor baptiste din țară, ca să-și aleagă pe reprezentanții lor în acest organ de conducere al frățietății noastre.

De aceea, aceasta a fost primă ședință a celor aleși în iarna trecută.

Ședințele s'au deschis Sâmbătă, la orele 10 a. m. printr-o oră de rugăciune, condusă de fr. I. Șuveț, care ne-a adus pe genunchi înaintea Domnului, pentru a aștepta binecuvântarea Lui peste noi, în timp ce vom cerceta și vom hotări asupra marilor probleme cari erau puse pe ordinea de zi. Începutul a fost bun: cu Domnul.

Apoi, biroul Uniunii a prezentat rând pe rând scrisorile doveditoare ale celor aleși în comitetul țăresc, cari au fost cercetate. După aprobarea lor, reiese că, au fost aleși ca membri în comitetul țăresc, 50 de membri. Apoi, comitetul a fost împărțit în 11 secțiuni, cari vor lucra sub supraveghierea lui. Iată secțiunile și scopul lor principal: 1. Secția reprezentativă. Ea se va ocupa cu apărarea drepturilor noastre și cu reprezentarea cultului nostru, în fața autorităților. 2. Secția școalelor duminicale. Membrii acestei secțiuni vor lupta pentru dezvoltarea, reorganizarea și conducerea școalelor duminicale, în țară. 3. Secția tineretului. Numele ei arată, care va fi scopul acestei secțiuni. Ea va reorganiza și va strânge rândurile tineretului baptist din țară, pentru o mai bună creștere și înrolare în lucrul Domnului, a generației care se ridică. 4. Secția financiară. Ea va avea misiunea să supravegheze ca fiecare dan jertfit pentru Uniune, să fie cheltuit cu băgare de seamă și după voia lui Dumnezeu. 5. Secția de binefacere. Aceasta va avea în vedere ajuto-

rarea săracilor, a văduvelor, a copiilor orfani și a bătrânilor fără sprijin, precum și trezirea spiritului de jertfă în poporul nostru baptist. 6. Secția școlară. Aceasta va lupta pentru dezvoltarea școalelor baptiste: seminarul, școala de fete, etc. 7. Secția de edil. Misiunea ei va fi să găsească mijloace de a ajuta bisericile să-și zidească pentru ele case de rugăciune și să studieze cele mai bune planuri de zidire. 8. Secția pensionării, care va pregăti un plan pentru pensionarea predicatorilor. 9. Secția misionară, care va lupta la vestirea Evangheliei în țară și străinătate. 10. Secția de publicitate, care va ajuta la tipărirea cărților și revistelor bune pentru poporul baptist. 11. Secția femeilor baptiste, care va reorganiza lucrul între surorile noastre în Domnul. S'a arătat că fiecare dintre aceste ramuri are un câmp foarte mare de lucru spre slava Domnului.

Apoi, comitetul țăresc a hotărât ca, Uniunea Baptistă să fie reprezentată în mod oficial la congresul Alianței Baptiste Mondiale de fr. I. R. Socaciu, președintele Uniunii și de fr. I. Dan și I. Coțu.

Fratele L. L. Sezonov a spus spre aprobarea comitetului, un plan de lucrare pentru școala duminicale, care va fi publicată mai pe larg în CĂLAUZA.

Fr. I. Dan, a vorbit despre reorganizarea tineretului baptist. Cu această ocazie, comitetul a fost informat că, în 9—13 August, vor sosi în România vreo 30 de tineri baptiști, englezi, cari vor fi mușafirii noștri. Secția tineretului a fost însărcinată să întocmească programul primirii acestor distinși mușafiri.

O mare parte din timpul acestor ședințe, a fost sacrificat discuției asupra libertății noastre. Biroul Uniunii a raportat că, din Octombrie anul trecut, s'au închis peste 180 de biserici baptiste din diferite părți ale țării. Cea mai mare parte din ele au fost deschise la intervenția Uniunii, dar mai sunt câteva închise. S'au raportat prigoane cu privire la elevii baptiști din școli, la frumătăți, cu privire la trecerile baptiști, cu privire la bătăi, arestări, etc., etc.

(Continuare în pagina 4-a)

UN BUN SOLDAT AL LUI ISUS HRISTOS

Tr. de Truja Petru

Timotei 2:3

Acestea sunt cuvinte provocatoare, grăite de acel mare și bătrân războinic, Pavel. Ele ar trebui să atingă inima fiecărui soldat creștin. În măsura în care zilele sale de luptă pentru Stăpânul său se apropie de sfârșit, el cheamă pe tânărul său fiu în credință, Timotei, și-l îndeamnă să cultive acele virtuți, cari deosebesc pe un bun soldat al crucii.

Când am studiat acest text, am întrebat pe un distins militar, cari sunt cele trei calități mai necesare în viața unui soldat bun. Răspunsul său a fost: „Curajul, credincioșia și disciplina”.

Pentru cei ce doresc să câștige numele de bun soldat al lui Isus Hristos, vom studia trei puncte în ordinea în care au fost date.

Curajul

„...Intăriți-vă și îmbărbătați-vă...” (Iosua 10:25).

Sunt puține calități într'un om cari sunt mai mult admirate decât curajul. Noi, cu toții am fost mișcați de povestirile faptelor vitejești. Așa de adâncă este această considerație pentru curaj, înfiptă în mintea noastră, încât a fi fricos însemnează una din cele mai rușinoase scăderi.

Există însă, un alt fel de curaj care, deși nu este scris cu titluri mari pe ziare, sau deși nu cutremură lumea, este tot așa de vrednic de acest nume. Vorbesc de curajul convingerilor noastre, prin care se înțelege, a sta neclintit cu Hristos într'o lume ale cărei gânduri sunt așa de contrare față de ale lui Hristos. La fel și curajul care păstrează inimile noastre credincioase când stăm în fața întristărilor, în fața chinurilor și a prăpădului. Acesta este curajul de a răbda greutățile, curaj care vine din credință în marele Căpitan al mântuirii noastre.

Curajul acesta lucrează în ascuns, făcând datorile obișnuite ale vieții cu credincioșie nevăzut și neaplaudat; fără să aștepte nici o viziune deosebită sau o inspirație specială. Bine s'a zis: „Se cere un puternic curaj să faci pasul următor când nu vezi nimic înainte și nu este nimeni să te vadă, pasul următor în devotamentul tău, pasul următor în studiul tău, în cetitul tău, în bucatăria ta; pasul următor în datoria ta, când nu există nicio vi-

ziune nouă dela Dumnezeu, nici entuziasm și nimeni să te privească”. Se cere mult mai mare har dumnezeiesc, o apropiere de Dumnezeu cu mult mai conștientă să faci pasul acesta, decât să predici întreagă Evanghelia.

Fiecare creștin trebuie să se împărtășească din ceea ce este esența întrupării: să aducă gândul din mintea lui, jos în viața cărnii și sângelui și să lucreze la aceasta cu însăși mâinile lui. Ne pierdem curajul când nu este nicio viziune, nicio încurajare, și stăm mereu în fața aceluiași încercări. Faptul care aduce, în cele din urmă, atât pentru Dumnezeu, cât și pentru oameni, rodul cel mai bun, este stăruința de a lucra nevăzut; și singura cale de a păstra viața nevătămată, este să privești la Dumnezeu. Cere-I lui Dumnezeu să țină ochii spiritului tău deschiși în fața Hristosului cel înviat, și va fi imposibil ca munca ta grea să te descurajeze. Scapă întotdeauna de micimea minții și a gândurilor, alergând la capitolul 13 din Evanghelia după Ioan.

Credincioșie

„Fii credincios până la moarte și îți voi da cununa vieții” (Apoc. 2:10).

În cuvântul acesta este întrupată una din cele mai frumoase și cele mai bune virtuți, ah, și în același timp una din cele mai rare. Cât de rar găsim un prieten a cărui credincioșie este neclintită, și când am găsit un astfel de prieten, ce mângâiere aduce el pentru inima noastră! Cuvintele următoare au fost grăite de faimosul patriot italian Garibaldi: „Eu plec dela Roma. Nu dau nici plată, nici adăpost, nici hrană. Am foame, sete, marșuri forțate, lupte, moarte. Acel care își iubeste țara cu inima devotată, și nu numai cu buzele, să mă urmeze”. Ca răspuns, miș și mii de voluntari au urmat după el, voind să-și sacrifice viețile. Vom da noi o dovadă de mai puțină credincioșie față de Regele regilor?

Sunt mai multe drumuri, nu numai unul, pentru a semăna cu Iuda, și nu ne vom păstra credincioșia față de Mântuitorul și Căpitanul nostru dacă nu avem legături trainice cu El, prin cuvântul Său, prin rugăciune; prin care se înțelege o comunicare

reală și nefințată a inimii noastre cu Dumnezeu.

Când avem o adevărată credincioșie față de Isus în gând, în cuvânt, în faptă, atunci, vom avea absolută credincioșie față de alții, pentru că viața care este trăită în împărtășire cu Hristos, nu poate să se oprească la acele păcate și nesupuneri cari sunt așa de complect străine de spiritul Său.

Disciplină

„El a deschis deasemenea urechea lor pentru ascultare” (Iov. 36:10).

Ce cuvânt greu și fără de mângâiere! Dar nu poate exista o reușită deplină, chiar în această lume și cu atât mai mult în împărăția lui Dumnezeu, pentru un caracter nedisciplinat. Un soldat este un om sub autoritate și însuși Fiul lui Dumnezeu „a învățat să asculte prin lucrurile pe cari El le-a suferit”, și s'a spus de către un mare serv al lui Dumnezeu că „renunțarea la disciplină de orice fel, îndepărtează viața întreagă dela scopul lui Dumnezeu”.

Principiul ascultării îl găsim în întreaga Sfânta Scriptură, dela început și până la sfârșit și nu există niciun înlocuitor pentru el. Nu este cu putință să prețuiești valoarea și importanța lui, nici nu putem zice prea mult, când spunem că, este mai important decât ori care altă virtute, legătură noastră cu Dumnezeu — pentru că, dacă suntem ascultători față de Cuvântul lui Dumnezeu și față de vocea Lui în inimile noastre proprii, totul va fi bine, și noi vom aduce bucurie lui Dumnezeu și vom trăi acea viață care va aduce onoare numelui Său.

Mari sunt răsplătirile ascultării și tragice sunt urmările neascultării. Rezultatele unui singur fapt de neascultare pot să însemneze o viață întreagă de întristare și regret.

Disciplina este un cuvânt greu, dar este un gând încurajator că, cuvintele „disciplină” și „discipol” se trag dela aceeași rădăcină, cari ne asigură că, dacă ne vom supune disciplinei pe care Dumnezeu o are pentru noi, vom deveni discipoli, și cine poate să ceară ceva mai mult pentru viața lui, decât a fi discipol al Domnului Isus Hristos?

Pentru fiecare credincios baptist

În zilele de 21-23 Mai, fiind adunat comitetul țărănesc al Ununii, s'au discutat multe greutăți prin care trece frățietatea din țară. În legătură cu aceste greutăți, s'au discutat și greutățile bănești ale Ununii și astfel, comitetul a hotărât să facă un apel călduros către fiecare credincios în parte, către fiecare biserică și organizație baptistă, ca să-și facă contribuția bănească față de Uniune.

Când un stat se sbate în greutăți, cere cetățenilor săi, jef. În Franța s'a văzut nevoia unui împrumut bănesc și în câteva ore numai, s'a anunțat că au sosit prea mulți bani și deci nu se mai primesc. Poporul a înțeles chemarea și a răspuns cum îi spunea sufletul său iubitor de țară. În alte țări, se cere cetățenilor ca în anumite zile, să mănânce mai puțin și economia s'o dea statului. Pe de altă parte, în unele locuri, muncitorii și intelectuali muncesc mai multe ore în plus, și câștigul îl varsă în vistieria statului. Da, și cel mai frumos lucru pe care pot să-l facă cetățenii unei țări, este, să-și sacrifice totul și pe ei înșiși, pe altarul patriei.

În Biblie găsim pe Barnaba, fiul mângâierii, care, atunci când a văzut că biserica se sbate în greutăți, și-a vândut ogorul ce l-a avut și a depus banii la picioarele apostolilor. De atunci și până în vremea noastră, s'au găsit mulți cari au urmat pilda lui Barnaba.

Se vor găsi acum mulți cari se vor grăbi cu obolul lor? Punem această întrebare și așteptăm răspunsul dela fiecare biserică în parte. Rugăm deci, toate bisericile, să facă o colectă cât mai degrabă, la care să participe toată suflarea baptistă, părinți și copii și să trimită ajutorul lor, fără întârziere, la casieria Uniunii: N. Oncu, Arad, str. Blanduziei 4.

COMITETUL FINANCIAR
AL UNIUNII.

Harta pământului sfânt, Palestina,

se găsește de vânzare cu 100 Lei
bucata

Comandați-o contra ramburs
dela

„Depozitul
de literatură“

Arad, Str. Fabricii 20.

B i b l i a

Intr'o zi, călătorind prin Moldova, am intrat în discuție cu doi domni, cari în viața lor au călătorit mult. Uaul își istorisea experiențele pe cari le-a avut în răsărit, prin Egipt, Palestina și Valea Mesopotamiei. Călălat vorbea de cele văzute prin Suedia, Danemarca și alte țări.

„În acele țări“, spunea acel domn, „nu se fură. Acolo oamenii nu se injură și în tramvai nu sunt taxatori, ci fiecare își pune în locul destinat, costul călătoriei. Pe acolo, cu ocazia nunțiilor, nu se fac beții, certuri, ci ori ce nuntă se sfârșește de către gospodina casei cu citirea unei părți din Sfânta Biblie, pe care toți o ascultă stând în picioare, apoi se cântă o cântare religioasă și o sfântă rugăciune le încheie petrecerile“.

Așa a vorbit acel domn, iar eu prinsei prilejul și-l întrebai că ce crede, oare la noi nu s'ar putea face așa ceva?

Da. atunci când oamenii vor lua în mână Biblia și o vor citi fiecare pentru sine. Atunci când părinții vor introduce pe lângă hrana și adăpostul familiei, Biblia, ca și o necesitate zilnică. Atunci și cei ce

vin să ne vadă, vor putea vorbi la fel despre noi. Cele de mai sus sunt roadele atâtor vieți cari au rădăcină în isvorul sfânt.

Biserica și familia credincioasă a baptiștilor, trebuie să fie pionierii mișcării de a introduce citirea zilnică a Bibliei. Niciun alt lucru nu e mai urgent, ca și acesta. Nici altă ocupație nu se potrivește mai bine cu chemarea noastră, ca aceasta. Împlinirea oricărui fapt însemnat, nu ne-ar aduce mai mult câștig ca și acesta.

Fiecare biserică și familie, trebuie să fie un membru în mișcarea noastră pentru citirea zilnică a Bibliei. Da, în fiecare biserică baptistă, trebuie organizată grupă celor hotărâți pentru a citi Biblia în fiecare zi. Predicatorul trebuie să fie totdeauna în acest grup, și în fruntea lui. El trebuie să cunoască pe cei ce încearcă să citească Biblia în fiecare zi, să-i îndemne, să-i ajute. El trebuie să știe că membrii din biserica lui, numai în felul acesta vor fi la înălțimea chemării lor, când vor iubi și vor citi Biblia în fiecare zi.

Misionarul

ȘEDINȚELE COMITETULUI UNIUNII BAPTISTE

(Urmare din pag. 2-a)

Fratele președinte și secretarul Uniunii, au făcut o lungă dare de seamă despre lupta ce a dus-o Uniunea, din toamna trecută până acum pentru încetarea prigoanilor. Convingerea la care a ajuns comitetul este că, numai o lege, prin care baptiștii să primească dreptul de cult recunoscut, va putea pune capăt acestei stări atât de grea. El a încredințat biroul Uniunii, să ducă lupta mai departe pentru acest scop.

S'a mai discutat cererea pentecostalilor de a se uni cu baptiștii. Hotărîrea la care a ajuns comitetul în această privință e că, avem o singură cale de a primi pe oricine în bisericile noastre. Aceasta e calea individuală prin care, cel ce vrea să vină între noi, mărturisește că primește pentru sine învățătura baptistă și orânduiala din bisericile baptiste. Oricine vine pe această cale, e bine primit.

S'a mai hotărît, să se țină peste vară, un curs biblic cu predicatorii, într'o localitate care va fi anunțată mai târziu. S'a plănu

șit și tinerea unui congres în toamna viitoare.

Acestea sunt numai o parte dată pe scurt, din lucrurile care au preocupat tineretul nostru timp de trei zile. Suntem foarte fericiti să spunem că fruntașii baptiștilor din țară, nu numai au conlucrat într'o unire sfântă pentru înaintarea cauzei Domnului, dar au găsit deslegări și înțăriri minunate pentru multe și grelele probleme cari le-a stat în față.

Intrunirea aceasta a însemnat mult pentru cimentarea unității noastre și pentru propășirea cauzei Domnului în România.

Un participant

Convenție de neutralitate. Prezentanții Danemarcei, Finlandei, Islandei, Norvegiei și Suediei, au semnat o declarație comună, în care declară că, în cazul unui război, tot ce vor face se va face cu știrea și de comun acord cu toți semnatarii acestei declarații.

Soția lui Iov

de D. Pascu

Fetița arabă. În răsăritul îndepărtat, unde albastrul cerului e mai frumos ca la noi și unde licărirea stelelor pe boltă, e mai aprinsă ca în alte țări, mai înainte ca Dumnezeu să-și fi format poporul Său, Israel, trăia un arab bogat, care avea o fiică, ce mai târziu deveni soția lui Iov.

Nu știm dacă a fost unica în familie, dar credem că a avut un tată, care știa să fie stăpân pe familie, și care a reușit să inspire fetei sale ideea despre frumusețea morală a vieții. Această frumusețe a fost farmecul care a eucerit iubirea tânărului Iov și a făcut posibilă căsătoria lor.

S'a născut într-o casă bogată, unde dispunea de mulți slugi, mult confort și a crescut ca floarea primăverii, când iarna cu înghețul ei și-a șters orice urmă. Familia în care a crescut, n'a cunoscut adevărul real al religiei, dar a știut să trăiască partea ideală a unei vieți pământești. Căminul a fost altarul la care se închinau părinții micii arabe și, ideea acestui altar, au reușit s'o sădească și în inima fiicei lor. Comoara și fericirea familiei, era înmulțirea membrilor ei. Dar atât a fost tot; partea cealaltă a vieții n'o cunoștea. Ea cunoștea numai primăvara cu parfumul și cântecele ei, nu și iarna cu înghețul ei. Ea n'a cunoscut sărăcia, amarul și sbuciumul vieții. În casa părintească n'a avut ocazia să cunoască pe Dumnezeu, ea și pe cel mai mare adevăr al vieții. Ea n'a cunoscut stânca unde toți naufragiații vieții, pot să alerge după adăpost și mângâiere. Părinții i-au cășugat avere, o morală frumoasă, și un soț bun și bogat, și, în aceasta se rezuma totul.

Sofia. A sosit și mult așteptatul moment, visat de mulțori în zilele fecioriei, când a pășit la altar ca mireasa lui Iov și apoi soția omului, de a cărui caracter era tot atât de mândră ea și de averea pentru care-l fericceau toți cunoscuții.

Cu soție tânără, a căutat în primul rând să-și clădească altarul la care se închinau părinții ei, căminul. Avea tot ce-i trebuia, poate mai mult decât în casa părintească, dar afară de case, turme, oi, cămile, pe cari le avea și cari îi produceau o viață ușoară, sufletul ei era setos după tovarășia căminului, familiei, copiilor. Ce suflete minunate aveau aceste femei ale antichității! Și atât de bune ne pare, când printre ele găsim și pe tânăra soție a lui Iov. Dumnezeu a înceevântat-o cu șapte feciori și trei fete. Și este interesant că, știind spiritul ei gata de murmur, n'o auzim nicicând plângându-se, că Dumnezeu i-ar fi trimis plaga de a avea zece copii. Dumnezeu i-a dat putere, și ea a fost foarte

fericită de a fi mama a zece copii. Le-a zidit zece case. A crescut copiii pentru viață. A reușit să le strecore în suflet dorul de viață. Toți zece au iubit viața și au trăit-o din plin. Cuvântul spune că, aranjau petreceri în casa fiicării și se invitau unul pe altul. Casa ei era deschisă zi și noapte pentru sărac, văduvă și orfan. Oamenii cari se bucurau de cinste, erau prietenii casei lor. În cras, soțul ei se bucura de respectul tuturor. Iui place să cred că la acest renume al soțului, soția și-a adus obolul ei.

Dar de când a devenit soția lui Iov, dânsa a avut prilejul să audă despre Dumnezeuul adevărat. Despre Dumnezeii pe care oamenii nu-L văd, dar care este simțit pretutindeni. Credința în acest Dumnezeu a prins repede loc în inima ei, mai ales că învățase, că datorită acestui Dumnezeu este belșug și sănătate în casă. Despre acest Dumnezeu povestea ea copiilor, și, când aceștia mergeau să se bucure împreună, ea îi povățuiește să nu uite pe Dumnezeul Cerului. Când copiii se întorceau cu toții acasă, se adunau în jurul altarului, și în timp ce jertfa pentru iertarea păcatelor fumega, ei își îndreptau inimile spre Dumnezeul Cerului, în care soția lui Iov credea și pe care-L cinstea.

Bine, atunci putem spune cu drept cuvânt, că soția lui Iov era una din soțiile ideale, care pot forma comoara fiecărui creștin. Da, ea avea o morală minunată. În această privință, soțul ei nu se temea că va roși vreodată. A fost o femeie religioasă. Nu-mi pot închipui pe Iov lângă altar numai cu copiii. Nu, a fost prezentă și soția lui. A fost o femeie darnică. Pe altar erau jertfe prețioase, ea voia să dea lui Dumnezeu partea frumoasă pe care a dat-o Abel, când a adus sacrificiu. Și ea a fost mai presus de toate, o mamă, care era fericită de această calitate.

Acesta a fost idealul pentru care s'a măritat și pe care l-a desăvârșit. Și în această privință ea poate servi ca pildă multor creștine.

Da, și cu toate aceste calități rare și bune, ei i-a lipsit lucrul cel mai de căpetenie, INCREDEREA ÎN DUMNEZEU. Eu știu că mulți cred în Dumnezeu, în Hristos, dar aceasta o fac și diavolii. Faptul că Satan s'a prezentat în fața lui Dumnezeu, ne confirmă credința lui în Dumnezeu. Domnul Isus spune că, în ziua de pe urmă vor veni mulți și vor zice: „Doamne, Doamne”, cărora li se va răspunde: „Depărtați-vă, căci Eu nu v'am cunoscut”. Este ușor a spune că ai credință într'un om, și când ai o pungă cu galbeni, să nu i-o dai în păstrare. Dece? Pentru că nu ai încredere în el. Tu poți să crezi că ai un tată și o mamă, și că

ei sunt părinții tăi, dar eu totul altceva însemnează să ai încredere în ei. Și vezi acesta din urmă este lucrul de căpetenie. Ce se alege din familie, în care frații au numai credința că sunt frați, dar le lipsește încrederea, care singură poate să-i lege într'un mănunchiu? Ce reprezintă perechea, care are credință că sunt soț și soție, dar nu au încredere unul în celălalt?

Tânărul bogat din Scripturi, care a venit la Isus să-L întrebe de viața veșnică, a crezut în Dumnezeu și în Isus. Totuși când Isus i-a cerut să-L dovedească încrederea în Dumnezeu, ei a plecat întristat, preferând ea încrederea lui să rămână în averile sale.

Iată ce i-a lipsit soției lui Iov. Încrederea în Dumnezeu. Ea a crezut în El, L-a cinstit, dar stânca de care s'a răzimat a fost averea ei, munca, copiii, soțul. Când aceste s'au sfărâmat, s'au ruinat și credința, și religia, și viața ei.

Turmele lor, copiii, au pierit. Sănătatea lui Iov, soțul ei, s'a năruit. Renumele lor a apus. Și lovită de aceste nenorociri, ea n'a mai găsit plăcere să se roage, să creadă și să trăiască. Dar Iov, în ciuda acestor neazuri, cânta, se ruga și căuta să rămână neprihănit, chiar în patul mizerabil de cenușă. Soția lui văzând stăruința lui în sfințenie, i-a strigat: „Blestemă și mori!” Dar Iov n'a ascultat-o, ei i-a arătat pe Dumnezeu, dela care el dorește să primească și cele bune și cele rele, cu mulțumită.

Această femeie și-a zidit casa vieții sale pe nisip. Și când au venit apele și vânturile, s'a prăbușit. Era lucrătorul care a clădit pe paie, fân și trestie, și când a venit focul, lucrul lui a ars. Da, credința în Dumnezeu se evidențiază prin încrederea pe care o avem în El, în zile bune și în timpuri grele. Numai acela se va mântui, care va avea încredere în Dumnezeu.

Ce trist ar fi, dacă cele descrișe mai sus ar fi ultimul capitol din viața acestei femei. Datorită încrederii ce a avut-o soțul ei, ea a avut prilejul să vadă din rou brațul lui Dumnezeu, care, singur, după ce a luat, poate să dea îndoii, averi, copii, sănătate. Da, această femeie a avut prilejul să-și vadă slăbiciunea și să se pocăiască de ea. În sfârșit, cred că această femeie a găsit stânca în care să-și pună încrederea. Cred că a avut prilejul să aștepte totul numai din mâna lui Dumnezeu. Căci, tot ce putem noi să facem, este ca să dorim, să muncim sârguincios, dar binecuvântarea roadelor stă în mâna lui Dumnezeu. Și cred că ea a murit, iubind și la sfârșitul vieții, munca, familia, averea, dar mai presus de toate pe Dumnezeul, care a fost ultima ei speranță.

Din lumea largă

Situația în Ceho-Slovacia. Se știe că de mai multe zile, în Ceho-Slovacia domnește o mare neliniște, din cauza că Germania a început a se amesteca în chestiunile ei interne, mai ales în ce privește drepturile germanilor ce se află în cuprinsul granițelor Ceho-Slovace. Pretențiunile germanilor erau din ce în ce mai mari, și Reichul, părea la un moment dat că va interveni în favoarea lor, pe calea forței.

Ceho-Slovacii nu s'au lăsat speriați, și s'au pregătit să-și apere cu armele libertatea și suveranitatea. La fel în capitalele europene a fost o mare fierbere. Mai ales Franța a dat să se înțeleagă că, imediat ce Ceho-Slovacia va cădea victima unui atac, ea îi va veni imediat în ajutor. Anglia la fel a lăsat să se înțeleagă, că în cazul unui războiu european, izbucnit pe chestiunea cheo-slovacă, ea nu va rămâne indiferentă. Faptul acesta a făcut ca Germania pentru un moment să dea înapoi, formulând totuși câteva pretențiuni cari fac situația internațională destul de încordată.

A izbucnit holeră. Se anunță din China, că la Shanghai și în alte orașe chineze, a izbucnit holeră.

Noul guvern japonez. În ultimele zile a fost remaniat guvernul japonez. Din noul guvern fac parte mai mulți militari și din această cauză este socotit guvern militar, care are de scop realizarea cât mai urgentă a planurilor japoneze în China.

Cercurile chineze manifestă o vie îngrijorare din cauza svonului răspândit, că, Japonia ar fi oferit Germaniei și Italiei, diferite avantaje economice în China, și că acestea în schimb, vor recunoaște de drept, noua situație din China. În legătură cu aceasta se spune că Germania și-ar si rechemat toți specialiștii militari, cari au fost trimiși în China ca și instructori pe lângă armata chineză.

Războiul din Spania. În Spania, războiul continuă cu aceeași furie și cruzime. Orașul Alicante a fost bombardat de avioanele naționaliste, într'un timp când populația civilă, femei și copii, își așteptau rândul să primească porțiunea de hrană. Cu ocazia

acestui bombardament, au fost omorâte mai mult ca 300 persoane, iar 1300 au fost rănite.

Forțele guvernamentale desfășură o viguroasă ofensivă de a străbate liniile naționaliste. Până în prezent, această ofensivă nu și-a atins scopul urmărit.

Germania nemulțumită. Presa italiană vorbește de nemulțumirile Germaniei față de Anglia care după părerea susnumitei presei, nu vrea să recunoască interesele germane din Europa Centrală, și ar dovedi un fel de dușmănie față de planurile Germaniei.

Din Statele Unite. D. Cordell Hull, ministrul de externe al Statelor Unite, în declarația pe care a făcut-o reprezentanților presei, a lăsat să se înțeleagă că Statele Unite nu ar putea rămâne indiferente față de o eventuală încercare a Germaniei de a pune stăpânire pe anumite ținuturi ale Ceho-Slovaciei.

Anglia și politica ei economică. Se spune, că Anglia, pentru a contrabalansa interesele Germaniei în Europa centrală, a cuprins în lucrarea ei financiară și economică, România, Ceho-Slovacia și Bulgaria, pe seama căro-

Cucerirea Ierihonului și a cetății Ai

Biblia spune că, atunci când nelegiuirea lui Acan a fost descoperită și dovedită, soldații au scos din cortul lui toate lucrurile furate și, „el și argintul și vestimentele și grămada de aur și fiii și fiicele sale, boii și asinii săi și oile și cortul său și tot ce avea el, au fost scoase afară” și toate aceste lucruri blestemate, au fost distruse cu pietre, arse în foc și îngropate sub un morman de bolovani.

Acastă răsbunare grozavă a fost privită ca fără seamăn în istoria lui Israel, dar Sir Flinders Petrie, a găsit mărturia că, Iosua a făcut numai ceea ce era obiceiul acelor timpuri. Acest arheolog, a găsit aproape de Gaza, într'o groapă plină de cenușă, mărturia tristă a unui astfel de pedepsă. S'au găsit grămezi de aur topit și câte un cercel sau doi, încă neatinși. Vase foarte frumoase de alabastru erau zdrobite în bucăți. Că aceste lucruri au fost distruse cu voia, este sigur, pentrucă fiecare bucată a fost găsită. S'au mai găsit oase omenești cari arată că aceeași grozavă pedeapsă care a fost aplicată lui Acan, a fost măsurată și la acest popor.

ra, Anglia este gata să asigure împrumuturi și piețe pentru desfacerea produselor din aceste țări. Anglia va fi urmată în această lucrare de către Franța. La aceasta acțiune au fost invitate și Statele Unite.

Sabie bine ascuțită. D. Göbbels ministrul de propagandă al Germaniei, cu ocazia unui discurs, a rostit următoarele. „Sabia germană este bine ascuțită, și faptul acesta este cea mai bună garanție pentru pace”. A mai spus că prietenia Italiei, a făcut posibil, ca în ultimele zile, populația Germaniei, care era de 68 milioane, să se ridice la 75 milioane, fără nicio vărsare de sânge.

Dela Depozitul de Literatură

Cântările Sionului, cu cel mai mare număr de cântări tipărite până în prezent, sunt aproape terminate. După ce se va termina acest stoc, care îl mai avem la depozit, cele ce se vor tipări în viitor, vor fi mai scumpe.

Toți câți au nevoie de aceste cărți, cu 50 lei buc. cu rabat de 20% dela 10 buc. în sus, să se grăbească să le comande cât mai urgent dela Depozitul de Literatură str. Fabricii 20, Arad.

Harta Pământului Sfânt. Toate școlile Duminecale trebuie să aibă o hartă a Paestincei pentru studiul locurilor biblice. Prețul 100 lei buc.

Cântările Triumfului. Mai avem câteva cărți din ultima ediție a cărților de cântări, Cântările Triumfului. Prețul 100 lei buc.

Avem **Biblii** de tot felul, pentru amvon, casă și buzunar, la fel, **Biblii** legate în piele, format pentru buzunar. **Noul Testament** cu 20 și 25 lei. În depozitul nostru se găsește **Istoria Creștinilor**, precum și cărțile:

Doctrinile Biblice,
Viata de familie în Biblie,
Credința și Misiunea Baptistă,
Ana din Ava,
Viata Mariei Slessor,
În slujba lui Dumnezeu,
Viata lui Livingstone,
Inima Vechiului Testament.

Comandați toate cele de mai sus, dela **Depozitul de Literatură Creștină** str. Fabricii 20, Arad.

DIN LUMEA RELIGIOASA

„ZIUA MAMEI” a fost sărbătorită cu multă bucurie, de biserica din Pecica, jud. Arad. Programul a fost condus de fr. P. Selejan. Au vorbit din Cuvântul Domnului fr. Pitt Popovici din Firiteaz, frații Cimpoies, Brândas și S. Talpeș. Au împodobit serbarea mai multe poezii, soluri și ducte. Iar corul și muzica din loc, condusă de fr. S. Sârbu, și-au adus partea lor, la acest frumos program.

RISIPENI-IAȘI. La 10 Mai, biserica din Risipeni, a avut o frumoasă serbare, la care au luat parte frații din mai multe comune. Au vorbit frații N. Sava din Iași și I. Pencovschi din Fălești, arătând însemnătatea zilei de 10 Mai și îndemnând poporul la o viață de supunere față de ocârmuirile pământești, cari sunt conduse de Regele Regilor, Isus. S'au înălțat rugăciuni pentru țară și pentru M. S. Regele și toată adunarea a cântat în cor, Imnul Regal.

INMORMĂNTARE. La 9 Mai, s'a ținut înmormântarea fr. Cociuba Dimitrie Co-

ciobelu din Târnova, jud. Arad, un frate bătrân, care servește pe Domnul de aproape 40 de ani și care a fost un mare ajutor pentru săraci și pentru biserică. Biserica din Târnova e aproape zidită numai de el. Serviciul înmormântării a fost condus de fr. T. Iov, ajutat de frații Vancu, Botaș și Chipci. A cântat muzica fraților din Tauți și corul din Chier.

BISERICA DIN VINTERI, jud. Bihor, a serbat „Ziua Mamei”, la 22 Mai, cu un program bogat în poezii și referate. S'a vorbit din Cuvântul Domnului, arătându-se rolul mare ce-l are mama în familie, societate, biserică și în țară. Programul a fost condus de fr. I. Gligor.

TINERETUL DIN IAȘI, împreună cu fr. N. Sava, a făcut o excursie, pe jos, la 21 Mai, în comuna Vânători, unde, împreună cu biserica, au dat o frumoasă serbare. A cântat corul din amândouă bisericile, s'au declamat poezii și o convorbire biblică. Cuvântul Domnului a fost mărturisit de frații Andruiciu, Terniceru

din Vânători, Van'a din Risipeni și N. Sava.

A INCETAT DIN VIAȚA sora Fl. Carliș din Vinteri, jud. Bihor. Serviciul înmormântării a avut loc în prima zi de Paști și a fost îndeplinit de frații T. Covaci, I. Gligor, N. Dărăban și V. Gligă.

„ZIUA MAMEI” a avut un frumos răsunet în toate părțile țării. La 22 Mai, Comunitatea Iași, a sărbătorit ziua mamei. La serviciul de dimineață au vorbit frații Terniceru și N. Sava. A urmat apoi o masă comună. După masă s'a început serbarea surorilor, o serbare duioasă la care fiecare persoană, care a luat parte, a înțeles valoarea unei mame și durerea acelor cari n'o au. Intreg programul format din cor, orchestră, ducte, poezii și mai ales punctul copiilor din școala duminicală, a mișcat mult înmile celor prezenți, când o copilă de 4 ani a adus un buchet de flori și l-a prezentat *mamelor împreună cu o mică poezie.*

VIATA DE RUGĂCIUNE A LUI ISUS

După dr. Dodd, de D. P.

Lungimea rugăciunii Sale

Rugăciunile private ale lui Isus au fost foarte lungi. Rugăciunile Lui publice au fost foarte scurte. În taină, petrecea ceasuri, după ceasuri. Se spune că de multe ori, El a petrecut o noapte întregă în rugăciune singur. Fără îndoială că în ispitele pustiului, a avut multe asemenea nopți cu Tatăl. Când a sosit timpul să-și aleagă apostolii, a trebuit să petreacă o noapte întregă în rugăciune. Când mulțimea voia, cu sila, să-l așeze o coroană pământească pe cap, El s'a retras în singurătatea munților, cu Dumnezeu și S'a rugat.

Rugăciunile Lui tainice, sunt însemnate prin lungimea lor, iar cele publice, prin scurtimea lor. Ori care dintre rugăciunile publice ale lui Isus, pot fi repetate dela 3 la 5 secunde. Afară de capitolul 17 din Evanghelia după Ioan. Dar întrebarea e, dacă această rugăciune poate fi considerată ca rugăciune publică sau secretă. Cu siguranță, prea puține urechi pământești au auzit o. Și rugăciunea domnească pe care au învățat-o dela El apostolii, poate fi repetată în 20 de secunde.

Nu știu dacă există ceva deosebit în aceste lucruri. E însă adevărat, că, cel care se roagă lung în taină, se va ruga puțin și rar în public. Iar cine se roagă lung în public, se roagă scurt și rar în secret. Dacă acest lucru e adevărat, atunci

e adevărat că, mulți dintre iubii frați, cari sunt chemați să conducă biserica în rugăciune, la serviciile publice, stau foarte înapoi în privința rugăciunii, poate cu săptămâni, chiar luni de zile, pe cari vreau să le completeze atunci.

Rugăciunile publice ale lui Isus, cari au fost așa de scurte, se caracterizează prin faptul că, erau bine definite și la timp. El nu răscolea tot universul, ci cerea acel lucru de care avea nevoie să fie împlinit.

Rugăciunile Lui secrete au fost mai mult o tovărășie cu Dumnezeu decât o cerere. Aceste rugăciuni l-au luat multe ore. Ceva întâmplare mare trebuia să urmeze după aceste rugăciuni. De pildă: au fost aleși și trimiși cei „doisprezece”. Cei „șaptezeci” au fost trimiși doi câte doi. A fost organizația biserica, ori a avut loc alt eveniment al Impărăției. Aceasta e puterea rugăciunii secrete.

Nu toți copiii lui Dumnezeu au învățat încă gloria rugăciunii, care îi face capabili de a petrece ceas după ceas pe genunchi în sfântă tovărășie cu Părintele.

În decursul unei întruniri de Evanghelizare, condusă de dr. L. R. Scarborough, lucrurile mergeau greoiu. La sfârșitul unui serviciu de seară, am rugat pe cei cari do-

resc, să rămână înapoi pentru o oră de rugăciune.

Cu toate că am crezut că vom rămâne numai câteva momente, totuși am rămas adânc purtați de înflăcărarea Duhului, până la ora 12 noaptea, apoi până la unu, la două și în zorii zilei eram prezenți încă treizeci și opt. Unii dintre cei cari au plecat acasă la ora 12, negăsind liniște, s'au sculat și au venit înapoi la serviciu. Nu aveam program fixat dinainte. S'a citit din Biblie, s'au cântat cântări; ici colo se rugau câte unii laolaltă, așa după cum erau îndemnați de Duhul Domnului. Un băiat care a rămas la serviciu cu bunica sa, s'a întors la Domnul în aceea noapte. Un tânăr a cărui voce nu s'a auzit niciodată în biserică, a depus o frumoasă mărturie și si-a închinat viața pe deplin în lucrul Domnului. El a fost de atunci încolo, un conducător brav, și statornic pentru tinerimea din biserică lui, și din statul lui. E unul dintre acei tineri cari contează mult în lucrul Domnului. A fost făcut diacon în biserică sa. Un alt tânăr care era de față, și-a împăcat sufletul cu Dumnezeu. Soția și copiii lui au devenit membrii în biserică și el a fost făcut diacon. Ca urmare a acelei nopți petrecută în rugăciune, în seara următoare s'au adăugat

(Continuare în pag. 8-a)

FAPTE, PILDE ȘI IDEI

Durerea duce la victorie

Dr. C. R. Morrison povestește că, „a venit la Glasgow, în Anglia, un pianist cu mare renume. Eu am citit despre el într'un ziar. Am spus că, cu toate că el a avut totdeauna un talent strălucit, acum am aflat la el ceva adânc, simțitor, mișcător, pe care nu-l avca mai înainte. A doua zi, am întâlnit pe o rudă a pianistului și i-am vorbit despre cele citite în ziar. „Ai observat aceasta? Și cunoașteți taina schimbării lui?“, l-am întrebat. „Da“, mi-a răspuns, „secretul e moartea mamei sale, acum 18 luni. El era singurul copil, necăsătorit și o iubea foarte mult. Moartea ei l-a zdrobit nespun și el cântă acum ca unul care știe ce însemnează viața, moartea și durerea“. Durerea, mâhnirea, sfînștește, îmbogățește și ne aduce un câștig de altfel pierdut.

Adevăruri biblice

În timpul cercetărilor sale, dr. Starkey, a avut cinstea să găsească cel mai vechiu manuscris evreesc, care se cunoaște. La Lachiș, cea mai bună întărită cetate din istoria biblică, el a descoperit breăți de lut, purtând inscripție evreiască, ce pare să fie scrisă cu cerneală. Așa se credea mai înainte, pentru că nu s'a găsit nici o scriere alfabetică în Palestina până la 500—600 de ani după Moise, că cea mai veche carte a Vechiului Testament trebuie să fi fost păstrată prin grai viu. Această descoperire arată că, atunci când Moise a condus pe poporul evreu în pustul Sinai, l-a dus într'o țară, unde scrisul era demult cunoscut. Aceste scrisori au fost scrise cam cu 1500 de ani mai de vreme, decât cele mai vechi copii care există din Scriptura evreiască. Dr. Starkey a mai descoperit în 1921, în Egipt, un papirus al Evangheliei după Ioan.

Cacșișul biblic

Trebuie să recunoaștem că în anii din urmă, nicio întâmplare n'a fost privită cu atâta atenție de către iubitorii Bibliei, ca și rezultatele arheologilor (învățați cari caută și desgroapă lucrurile vechi).

**Harmoniuri
bune și ieftine
pentru biserici
și familii găsiți**

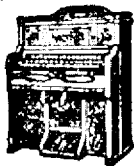
la

Francisc

K e e s k é s

Timișoara IV.

Str. Bolintineanu No. 16.

În primii ani ai Societății pentru explorarea Palestinei, când o grupă de tineri, sub comanda locotenentului Conder, a început lucrările, Ch. Drake, un urmaș al lui T. Drake, amiralul, era supraviețuitor al acestor lucrări. Pe acel timp el era necredincios. Însă iată ce spune el predicatorului care era acolo: „E minunat; aici am pus la încercare Biblia așa cum n'a mai fost încercată. Adesea am crezut că o găsim neadevărată. Însă îndată ce am stat într'un loc trei săptămâni, în fiecare caz am aflat că Biblia e foarte exactă“. Cercetările au ținut aproape trei ani și atunci, Drake muri la postul său, lăsând o clară mărturie despre credința sa în Domnul Isus.

Acest fapt nu e nou. Ea se repetă mereu. Bărbați tineri, pricepuți în arheologie, dar necredincioși în Biblie, se duc să ia parte la săpăturile ce se fac și devin convinși de adevărul Bibliei prin rezultatele ce le aduc aceste săpături. Profesorul Says scrie: „Babilonul de pe vremea lui Avraam era un ținut cu mult mai educat decât Anglia sub George al III-lea. Dela un capăt al lumii vechi civilizate până la celalalt, oameni și femei au citit și au scris și au corespondat unii cu alții. Școli și librării mari erau din

belșug într'o epocă pe care criticii, numai acum câțiva ani au declarat-o pe deplin neînvățată“.

Ce cred eu

Eu cred în Dumnezeu. Dumnezeu este numele pe care-l dăm scopului și misterului vieții. Dumnezeu, înaintea căruia tăcerea, este înțelepciune și minunea adorare. Dumnezeu este Tatăl meu.

Eu cred în rugăciune. Caracterul nostru este totalitatea rugăciunilor noastre răspunse.

Eu cred în Isus Mântuitorul. Nicio dovadă nu-mi trebuie, inima mi-o spune.

Isus este adevărul divin.

El este singurul pe care lumea nu-l poate strica.

El este singurul pe care lumea nu-l poate înlocui.

El este singurul care poate mulțumi și curăți sufletul omeneșc.

El a fost răstignit, dar moartea nu L-a palut birui.

El își are încă drumul Lui în această lume.

Eu cred în nemurire. În fața morții și a linștei înfiorătoare prin care voiu trece, eu mă agaț de credința că, iubirea nu poate pierde niciodată pe ai săi.

Viața de rugăciune a lui Isus

(Urmare din pagina 7-a)

20 de membrii la biserică, cu averi consacrate de milioane de lei, și progresul Duhului Sfânt se răspândea ca focul pustiului sub un vânt puternic. De atunci, acea biserică, ori de câte ori are vreun lucru mare de împlinit, se adună la rugăciune. Ca urmare a acestor ore de rugăciune, s'a colectat într'o zi o sumă de milioane de lei, pentru scopuri misionare. La o altă zi de rugăciune s'a adunat o colecție cu care s'a ridicat una dintre cele mai frumoase biserici din America.

Mare e puterea pe care o dă Dumnezeu oamenilor rugativi! Rugăciunea secretă dacă e făcută cu râvnă, serioasă și credincioasă, va primi lucruri mari dela Dumnezeu.

Unui învățător al școlii duminicale îi mergea greu, deși era bogat în metode, și sârguincios în predarea lecțiilor lui. Descoperind cauza, s'a hotărât într'o Sâmbătă seara să se roage și ora școlii duminicale, de duminică dimineața, l-a găsit tot pe genunchi. El a spus numai câteva cuvinte clasei și spre uimirea tuturor, elevii, unul după altul se sculau, și-și mărturiseau neglijența lor față de

datoria creștină și își încredințau viața în mâinile lui Hristos. Din acel moment, clasa a reînviat și a început să lucreze, până a devenit cea mai mare forță din oraș și comunitate. Învățătorul a descoperit că, prepararea lecțiilor, merge mai ușor, că metodele simple aduc mai multe rezultate, ca mai înainte, și că viața lui proprie a fost îmbogățită mult.

Un predicator avea obiceiul, ca în fiecare Sâmbătă seara, după adunare, după ce luminile s'au stins, să se urce la amvon și să se roage. El spunea că după asemenea experiențe, în duminica următoare, prezența lui Dumnezeu era mai mult simțită ca oricând altă dată.

Multă rugăciune tainică după exemplul Domnului, va țese în urzeala spiritului nostru, o putere spirituală mai adâncă și mai puternică, decât orice alte lucruri. Unii nu pot face nimic în lucrul lui Dumnezeu până nu se roagă. Nu mai prin Hristos care ne întărește vom putea face orice.

Să urmărim pilda Domnului în rugăciune. Doamne învață-ne să ne rugăm!